

د حمزه بابا په ناول "نوي چپي" کښې شامل سياسي گوندونه : يوه

تجزیه

Analysis of Political Parties Included in Hamza Baba Novel "Nave Chapi"

Muhammad Anwar Khan¹

Ph.D scholar Department of Pashto, University of malakand.

Dr. Badshah.i.Room²

Associate Professor Department of Pashto, University of malakand.

Abstract:

Hamza Baba novel "Nave Chape" is a noteworthy endeavor in fiction of Pashto. Though mostly literary circles remembering Hamza Baba as great poet but indeed, his prose contribution is too high as the peak of TATARA. In the under discussion piece is, Hamza Baba written single novel, which surrounding his theme of life and political philosophy. The main idea of the novel is a debate on the political situation just after the partition of sub-continent. As philosophical mind, Hamza Baba not only dig ousted the root causes of political instability and depriving of Pashtoon but the same time presented a solution to such issue, with such concrete arguments, which may be acceptable to all school of thought.

In this paper I will analyze the political parties brought under the discussion in said novel. This will help in understanding the history and manifesto of included political parties. At the same time this will make enable the public to understand how to influence on party leadership for needed modification, keeping in view the current circumstances.

Key Words: Political Party, Congress, Khudai Khidmatgar, Muslim League, Ahrar, Khaksar

امير حمزه خان شينواري د يو منلي شاعر سره سره د معيار او مقدار دواړه له رويه يو کوتله نثر نگار دے او د خپل قلم غمي د پښتو ډرامې، سفرنامې، مکتوبات نگارۍ او ناول نگارۍ په مېدان کښې په ډېر هنر سره پاشلي دي. حمزه بابا د ژوند په حواله يو ځانگړې فلسفه لره، هم دغه د خپل چاپېريال په کوز او پاس يې ژور نظر وو. هم د فلسفه حيات يې په خپل ناول کښې په ښکلي فنکارانه انداز کښې وړاندې کړي ده. دا ښاغله د دې منطقي سياسي گوندونو ته په يو خاص تمقيدي نظر گوري او غواړي

چې دوي چې دخپلې اصلاح په ذريعه د خپلواکۍ ناوې ته لار جوړه کړي. په دې مقاله د هغه جماعتونو او تنظيمونو چې حمزه بابا په خپل ناول کښې راوړي دي، تعارف او تجزيه وړاندې کوو

د کانگريس، خدايي خدمات گار تحريک، مسلم ليگ، خاکسار تحريک او احرار د کار او کردار په حقله د کردارونو په خله بشپړه مکالمه کوي او په دغه کردارونو کښې د هر مکتبه فکر پېروکار له موقع ورکوي چې خپل مؤقف ډاگې ته کړي او د بل گوند فکر د تنقيد په تله وتلي. په دې کښې ليکوال په پوره توگه کامياب شوې دې او په دا ډول يې بېلابېل ذهنونه په يو مزي کښې د پېرلو کاميابه هڅه کړې ده. مناسب به دا وي چې په دې ناول کښې کوم گوندونه او تنظيمونه د بحث لاندې راوستلي شوي دي، په سر کښې د هغو يوه لنډه پېژندگلو وړاندې کړو چې وروسته په تجزيه او نتېجه اخذ کولو کښې اساني پېدا شي.

❖ خدايي خدمتگار تنظيم:

د خدايي خدمتگار تنظيم د قيام د مخې باچا خان او د هغه هم فکره ملگرو د تعليم عام کولو په غرض د ازاد مکتبونو د پرانستلو لړۍ پېل کړې وه او د پښتنو د اصلاح په نيت يې د انجمن الافاغنه په نوم د يو سازمان بنسټ هم ايښې وو، په دې حواله باچا خان په خپل ژوند ليک کښې داسې ليکي.

"مونږ په ۱۹۲۱ع کال کښې د دوستانو په امداد په اتمانزو کښې د ازاد سکول بنياد کېښوده چې په دې سکول کښې قاضي عطاالله، ميا حامد شاه، حاجي عبدالغفار خان، محمد عباس خان، عبدالاکبر خان اکبر، تاج محمد خان، عبدالله شاه او خادم محمد اکبر زما ملگري وو. د مدرسې ترڅنگ مونږ د پښتنو د غلطو رسمونو او رواجونو د اصلاح کولو، د تشدد د منع کولو او په کښې سد قامولۍ د مينې او محبت پېدا کولو په غرض د اصلاح الافاغنه په نامه يو انجمن جوړ کړې ؤ" ¹

د انجمن اصلاح الافاغنه د نوم نه ښکاره ده چې د دې قيام د پښتنو اصلاح کول وو. په دې حواله مونږ ته د تاريخي اثر "باچا خان او خدايي خدمتگاري" نه د دې انجمن مقصدونه لاه ډاگه کېږي.

"د انجمن اصلاح الافاغنه" په نامه ئې د يوې ډلې بنياد کېښود چې دوي به د پښتنو بچو له د تعليم ورکولو د پاره کوشش کوي . د پښتنو د معاشري د اصلاح او د هغوي ترمنځه دښمنۍ لري کول، هغوي کېښې اتفاق او ورورولي پېدا کول د دې انجمن غرض ؤ".²

انجمن اصلاح الافاغنه په پښتنو کېښې د غلطو رسمونو رواجونو د اصلاح او د دوي پام کار روزگار، تعليم او محنت د راپولو لپاره زيار باسلو او په خپل دې مشن کېښې ښه بريالي هم وو . خو په دغه دور کېښې د فېرنګيانو پرضد مبارزه دوام داره او د هندوستان او د دې د اولس د راتلونکي لپاره د کار او فېصلي وخت وو، ځکه نو يواځې په اصلاحي کار همه گير مقصدونه ترلاسه کېدل ممکن نه وو او دغه وخت وو چې پښتانه دې د سياسي لاري نه خپل مستقبل محفوظ کړي . د دې غرض د پاره د يو سياسي تنظيم ضرورت احساسېده . دغه د ضرورت پوره کولو ته عبدالولي په خپل ليک کېښې د " معاشري د اصلاح نه سياست ته" سرنامه ورکوي او داسې ليکي:

" دا خو د پښتنو اندروني کمزوري وي . دا خو د دوي د معاشري نيگرتياوي وي . اوس لږ باچا خان د هغه لور او اوچت مقصد پاتکي ته لاس واچولو او د پښتون قام د يو والي او اتحاد اړخ ته ئې مخه شوله".³

دغه حالات او پس منظر د باچا خان په ژوند ليک "زما ژوند او جدوجهد" کېښې داسې بيان شوي دي .

" په دسمبر ۱۹۲۹ع کېښې په لاهور کېښې د کانگرس سالانه جلسه وه او چونکه لاهور صوبه سرحد ته ډېر نژدې و، په دې وجه د صوبه سرحد ډېر خلک د کانگرس د جلسې د ليدو له پاره لارل . ما او امير ممتاز خان، زمونږ د ازاد سکول هېډماسټر د تللو اراده وکړه . مونږ کانگرس کېښې نه وو، مونږ خو خلافت کېښې وو او مونږ تماشي له تللي وو مونږ د سرحد نه تللي ټول ملگري هلته راجمع شو ما ورته ووي چې سري خو پرېږده د هندوانو ښځې هم بېدارې شوي دي او د ملک ابادۍ ته يې ملاتړلې ده . په

پښتون د بنسټو ډبر اثر کېږي، د دې خبرې په هر یو ډبر اثر وشو او هر سره چې لاهور ته تللې وو، نو په زړه کېنې د قام او وطن احساس پیدا شوې و".⁴

دا خو هغه شالید او تجربه وه چې پښتنو د یو رایو کیدو او غږ پورته کولو لپاره احساس کړه. په دې کېنې یوه دا نکته هم د غور قابل ده چې گړځېدل، نور خلک لیدل او اورېدل د بدلون لپاره یوه پورې وي، گڼې که پښتانه لاهور ته تللې او د نورو قامونو د کار او زیار مشاهده یې نه کولې نو دا د تنظیم کېدلو او د خپلواکۍ په لړ کېنې د ملاتړلو ته به څنگه چمتو کېدل؟. کله چې باچا خان او د هغه ملگري د لاهور د جلسې نه د یو فکر او عزم سره راستانه شي نو د بل گام اخستلو احوال په دې ډول بیانوي.

" مونږ چې د لاهور نه راوایس شو نو په اتمانزو کېنې مو لویه جلسه وکړه، زه په جلسه کېنې راپاڅېدم او خلکو ته مې ووي، چې تاسو خو اوده یې او سپري څه کوي، چې د هندوانو بنسټې هم رابېدارې شوي او هغوي سړو سره یو ځای د ملک د ازادۍ د پاره ملاتړې ده او جدوجهد کوي. تاسو لږ لم خاتۀ ته وگورئ څومره لوي سېلاب رارون دے او سېلابونه همپشه اوده قامونه وړي..... او هندوان وايي چې دلته به بادشاهي مونږ کوو او مسلمانان د غفلت په خوب اوده دي، نو اے پښتنو وروڼو زه ستاسونه پوښتنه کوم چې تاسو به څه کوئ، ناست به یې او دواړو ته به دعا کوئ او دغلامۍ او پتېتي توب ژوند به تېروئ".⁵

هم دا هغه خیال، تجربه، مشاهدي، جذبه او فکر وو چې د هغې په بنیاد د خدایي خدمت گار تنظیم بنسټ کېنېخودے شو او د پښتنو د رایو کولو او یو سیاسي طاقت جوړلو هڅې پېل شوې.

" بیا مونږ کېناستو او په دې خبره مو غور کولو چې د دې نوي جماعت نوم دي څه وي. زما دا خیال و، چې په دې پښتون کېنې د خدمت خیال نشته، په دې جماعت مونږ یو داسې نوم کېږدو چې د پښتنو په دماغ کېنې د خداے د پاره د خدمت خیال پیدا شي، قسم قسم نومونه پېش شول خو زموږ خوښ نه شول، د

شپي زما په زړه کښې د خدايي خدمتگار نوم راغی. چې صبا له دوي راغلل نو
ما ورته دا نوم وړاندې کړ، د دوي هم خوښ شو او دعا د خبر پرې وشوه⁶.

د برني تمهید او حوالو نه معلومه شوه چې د خدايي خدمتگار جماعت خیال باچا خان او د هغه ملگرو په
لاهور کښې د کانگرس د جلسې نه اخستې وو او دغه د دسمبر میاشت او کال ۱۹۲۹ع وو. دا جماعت
خالص د مخلوق د ښېگړې په نیت جوړ کړی شوی وو چې مهم مرام یې د پښتنو د پاره د هندوستان د
وېش په آوان د دوي حقونه خوندي کول وو.

د خدايي خدمتگار د رکنیت او ملتیا د پاره هم شرطونه وضع کړی شول چې هر وگړی به خپلې ذاتي
تربگنې پرېږدي، خداي ته د خدمت ضرورت نشته نو د خداي خدمت دا دے چې د مخلوق خدمت به
کول وي یعنې د خپل کار روزگار سره به د اولسي څېړنېگړې د پاره به د خدائي خدمتگار غړی په
باقاعده توگه وخت وباسي. د خدايي خدمتگار هر غړی به بې ځایه رسمونه رواجونه پرېږدي او د
محنت د عادت خپلولو په غرض به په ورځ کښې دوه گڼتې د خپلو لاسو محنت کوي او د ټولو نه اهم
شرط دا چې د دې جماعت غړی به په عدم تشدد یقین لري او د تشدد نه به څنډه کوي کوم چې د پښتنو
کور وړان کړی دے.

دا د خدائي خدمتگار جماعت یوه اجمالي خاکه وه چې دوي په کومو حالاتو کښې د کومو مقصدونو د
لاس ته راوړنې د پاره په وجود کښې راغلل او هم د دغه تنظیم د بېرغ د لاندې په دې سیمه کښې پښتنو
د ازادۍ او خپلواکۍ د پاره یوه تاریخي مبارزه وکړله. د ناول "نوې چپې" د فکري مطالعې په آوان به د
دوي د فکر، نظر، کار او زیار په اړه پوره اندازه وشي.

❖ خاکسار تحریک:

کله چې د "نوې چپې" ناول کښې په څلورم باب کښې سیاسي بحث شروع کېږي نو ابتداء یې د خاکسار
تحریک په حواله د یو کردار اکبرخان په خاکسار تحریک کښې د سالاری د خبر نه وشي او بیا په دغه
حواله خبره په مخبڼکې ځي. بیا وروسته هم د خاکسار تحریک ذکر په لاهور ښار کښې د د پرتشدد
احتجاج کولو په ضمن کښې کېږي. ځکه نو ضروري ده چې د دې تحریک په حواله بنيادي معلومات
راوړلې شي.

“The Khaksar movement was a social movement based in Lahore, Punjab, British India, established by Inayatullah Khan Mashriqi in 1931, with the aim of freeing India from the rule of the British empire”.⁷

ژباړه: خاکسار تحریک یو ټولنیز غورځنگ وو چې مرکز یې په برطانوي انډیا کښې په لاهور پنجاب کښې وو او دا عنایت الله خان مشرقي په کال ۱۹۳۱ء کښې قائم کړه وو. د دې تحریک مقصد د برطانوي سلطنت د پنځو نه د انډیا ازادول وو.

خاکسار تحریک د خپل وخت یو ښه منله قوت وو، ښه موثر سیاسي کړادر ئې لوبولې دې او تاریخ دوي د یو کوتلې سیاسي طاقت په توګه یاد ساتي. په دې حواله اوپټنس کمار په خپل یو مضمون کښې لیکي:

“The Khaksar was one of the most prominent Muslims movements of the undivided India in the 1930s. The movement, based on the grassroots mobilization, was primarily concerned with the social and religious interests of the Muslims. It provided The movement a new dimension in Muslim mobilization in India. became a significant political force before fizzling into oblivion in the early 1940s.”⁸

ژباړه: خاکسار په ناوېشلې انډیا کښې د مسلمانانو په تحریکونو کښې یو ډېر ښکاره تحریک وو. دا تحریک په بنیادي کچ د اولس د متحرک کولو او د هغوي د ټولنیزو او مذهبي ګټو سره اړه وو. دې تحریک د مسلمانانو پاڅون له یو نوه رخ ورکړه. دا غورځنگ د کال ۱۹۴۰ء په ورومېږو کښې د تغافل او ماتې نه وړاندې یو مهم سیاسي طاقت ګرځېدلې وو.

د خاکسار تحریک د ارزښت او د ازادۍ د پاره د منډو ترپرو او قربانو نه انکار نه شي کېدې خو د دوي یو بل مخ هم دلته ښودل غواړي، کوم چې هغه جماعتونو چا چې په عدم تشدد یقین لرلو لکه کانګرس او خدایي خدمتګار تحریک، دوي د خاکسار تحریک په کار او کردار نیوکړي کړي دي او تر دې حده چې دوي یې د فېرنګي د ملګرتیا د پاره هم تیار یاد کړي دي. په دې خان عبدالولي خان داسې لیکي:

"د دې نه هم عجيبه پوزيشن د خاكسارو ؤ . په دې نورو مسلمانانو خو دا اعتراض وو چې دوي د پېرنگي سره مرسته نه كوي، ولې خاكسارو خو د امداد پېشكش هم كړې دے . لكه چې وائسراے په 24-05-1940 كښې ليكي:

"Meanwhile the Khaksars have formally renewed their offer to me of 50,000 men to help in war"⁹

دا خو د خاكسار تحريك يوه لڼده پېژندگلو په دې غرض وه چې وروسته د مطالعې په اوان د دوي بنيادي معلومات زمونږ په ذهن كښې وي، گڼې كۀ داسې تفصيل وړاندې كوؤ او د هر يو بيان بيا تنقيدي جاج اخلو نو خبره ډېر طوالت مومي او دغه زمونږ بنيادي موضوع هم نه ده .

❖ كانگرېس:

كانگرېس د هندوستان يو نمائنده جماعت وو چې په كوم كښې د هر مذهب او طبقې خلك شامل وو . ترڅو چې مسلم ليگ په وجود كښې نه وو راغله نو مسلمانان هم زياتره د كانگرېس برخه وه . دا سپيناوے هم دلته پكار دے چې مسلم ليگ د قيام نه پس هم يو پوره شمېر مسلمانان چې د كانگرېس ملگري وو ، ملگري پاتې شول .

"Though some Muslim leaders joined the Congress, the Muslim as a community aloof from it. The reasons are not far to seek. The interest of the Muslims at the hands of the Hindu majority Congress was not safe and secure. That was why, Sir Syed Ahmad Khan asked his fellow-Muslims not take part in the Indian National Congress"¹⁰.

ژباړه: گرچې ځېنې مسلمانانو مشرانو هم كانگرېس كښې گډون كړے وو خو مسلمانان د يوې طبقې په توگه د دې نه جدا وو . د دې وجوهات ښكاره وو چې د مسلمانانو گټې د هندوانو په لاسو كښې خوندي نه وې . ځكه خو سر سيد احمد خان خپلو مسلمانانو ملگرو ته ووييل چې په انډين نېشنل كانگرېس كښې برخه وا نه خلي .

"Accordingly the plan of A.O Hume was taken up by some prominent Indians and the Indian National Congress was

established in Bombay during Christmas week, 1885. Its first meeting was held in Bombay under the presidency of Mr. W.C Banerjee, a prominent Bengali barrister. Out of seventy-two delegates attending the meeting, there only two Muslims”.¹¹

ژباړه: د اے - او هیوم د منصوبې تر مخه د هندوستان څو نوموړو د کرسمس په اوونۍ، کال ۱۸۸۵ء کښې د انډین نیشنل کانگریس بنیاد کښېخوډ شو. د دې په وړومبې غونډه کومه چې په بمبې کښې د یو نامتو بنگالي برستر مسټر ډبلیو - سی بنرجی په صدارت کښې وشو. کومو دوه اويا جرگو چې په دې غونډه کښې گډون کړی وو، په هغې کښې فقط دوه د مسلمانانو وې.

د کانگریس غټ مقصد د هند د ټولو طبقو په نمائندگۍ د انگریز نه ازادې ترلاسه کول وو او د دې د پاره ذکر جماعت یوه اوږده مبارزه وکړه او په دا ډول یې په هندوستان کښې اولسواکي ترلاسه کړه.

❖ مسلم لیگ:

څنگه چې د کانگریس په حواله د مطالعې نه معلومه شوه چې سرسید احمد خان مسلمانانو ته کانگریس نه د لرې اوسېدو وئیلی وو نو د دوي په ذهن کښې د مسلمانانو د یو ځانله جماعت جوړولو خاکه د وړاندې نه موجود وه.

“Sayyid Ahmad advised the Muslims to keep away from the Indian National Congress and founded the Muhammedan Educational Conference as a Muslim alternative to the Congress in 1886”.¹²

ژباړه: سید احمد مسلمانانو ته هدایت ورکړی وو چې د انډین نیشنل کانگریس نه لرې اوسئ او د کانگریس د متبادل په توگه یې په کال ۱۸۸۶ء کښې محمدین اېجوکیشنل کانفرنس قائم کړو.

څنگه چې یې د نوم نه هم ښکاره ده، مسلم لیگ په ناویشلي هند کښې د د مسلمانانو د نمائندگۍ په غرض په وجود کښې راغلی وو، گرچې د فېرنګي ښکېلاک نه د ازادۍ د پاره مسلمانانو او د هند نورو قامونو گډه مبارزه پېل کړې وه خو وروسته مسلمانانو د دې وېرې له یرې چې هسې نه، د انگریز د غلامۍ زنجیر د هندوانو په لاس کښې ور شي او مسلمانان پکښې وه نه تړي، خپله سیاسي تگلاره خپله کړه.

“At last, it was decided that a representatives organization would be formed, whereupon the leaders of Muslim India met at Dacca in December 1906 on the occasion of Muslim Education Conference. In the meeting that took place at Shahbag Dacca under the presidency of Nawab Vikarul Mulk, Sir Salimullah, the Nawab of Dacca proposed the formation of Muslim League and it was supported by Hakim Ajmal Khan, Maulana Zafar Ali Khan, Shah Abdullah and Maulana Muhammad Ali.¹³

ژباړه: اخر دا پرېکړه او شوه چې يوه نمائنده تنظيم دې جوړ کړې شي، د کوم د پاره چې په دسمبر کال ۱۹۰۶ء کښې په ډهاکه کښې د مسلم اېجوکېشن کانفرنس په موقع غونډه وشوه. په دغه غونډه چې په شاه بېگ ډهاکه کښې د نواب وقارالملک او سر سلیم الله په صدارت کښې وشوه، د ډهاکې نواب د مسلم ليگ د جوړولو تجویز وړاندې کړو، د کوم تائيد چې حکيم اجمل خان، مولانا ظفر علي خان، شاه عبداللہ او مولانا محمد علي وکړو.

دلته دا يوه خبره په پام کښې نيول غواړي چې د مسلم ليگ بنسټ په کال ۱۹۰۶ء کښې اېښود شوی وو خو د ډېرې مودې پورې دې گوند هغه زور نه وو بيا موندی کوم چې د سياسي اثر د پاره پکار وو.

“What was the state of the Muslim League before Jinnah undertook its reorganization? In 1927, the total membership of the Muslim League was 1330. During 1931-3 , its annual expenditure did not exceed Rs 3,000. In the 1930 Allahabad session, when Sir Muhammad Iqbal presented his historic address, demanding the establishment of the North-Western Muslim state in India, the League did not have its quorum of 75 members”.¹⁴

ژباړه: دا سوال چې کله جناح د مسلم ليگ د دوباره تنظيم ذمه واري واخسته نو د دې حېثيت څه وو؟ په کال ۱۹۲۷ء کښې د دوي ټول ممبران ديارلس سوه، دېرش وو. د نولس سوه يو دېرش او درې دېرش په مېنځنۍ دوره کښې د دې گوند د کال خرڅ د درې زره روپو نه زيات نه وو. په کال ۱۹۳۰ء، د اله اباد په اجتماع کښې، په کوم کښې چې سر علامه محمد اقبال تاريخي خطبه ورکړې وه او په هغې کښې

بيي په هند كښې د سوېلي - لوېديځ - مسلم رياست غوښتنه كړې وه، د ليگ د خپل بنيادي پېنځه اويا ممبرانو لږ تر لږه مطلوبه شمېر هم پوره نه وو -

د دې حوالې د راوړو مقصد دا وو چې مسلم ليگ نژدې نژدې د كال ۱۹۴۰ء پورې د هندوستان په سياست كښې دومره مقبول نه وو او تردغه وخته كانگرېس د انډيا د زياتره طبقو او خدائي خدمتگار تنظيم د پښتنو نمائندگي كوله، چې بيا وروسته مسلم ليگ د "دو قومي نظريه" په بنياد خپل سياست مقبول او قبول كړو -

د مسلم ليگ په ټاكلو ښكاره مقصدونو كښې د مسلمانانو او برطانوي سركار تر مېنځه د غلط فهمو خاتمه، د مسلمانانو د حقونو ساتنه او گټو پالنه او د هندوستان د نورو طبقو سره د ښه تعلق جوړول شامل وو -

"The Muslim League was thus founded with the object of promoting the loyalty of Muslims to the British Government and safeguarding their political and other rights".¹⁵

ژباړه: مسلم ليگ د برطانوي سركار سره د وفادارۍ زياتولو او د مسلمانانو د سياسي او نورو حقونو د خوندي كولو په غرض جوړ كړ شو -

❖ احرار:

مجلس احرار چې په معروفه توگه ورته احرار وئيلې شي، هم د حمزه بابا په ناول "نوي چيپي" كښې ياد شوي دي - يوه بد مرغي دا هم ده چې د احرار تنظيم د خپل لټرېچر نه پرته د تاريخ په كتابونو كښې د دې په اړه هغه تفصيل او جزياتو سره ذكر نشته، كوم چې پكار وو - گرچې په ناول "نوي چيپي" كښې يې د كوم كردار په توگه نمائندگي نشته خو په ذكر كېدلو سره پكار ده چې لنډه پېژندگلو يې وړاندې كړي شي -

احرار د هندوستان يو داسې مذهبي سياسي جماعت وو چې ورته د بي مثله خطيب مولانا عطا الله شاه بخاري او مولانا عبدالرحمن لكهنوي د مشري سعاد حاصل وو او د هغوي په وياړلې مشري كښې

دوي د هندوستان په سياست كښې يو مقام جوړ كړے وو - د دې جماعت د ابتداء او ارتقا په حواله ماته تاريخ پوهه مولانا خانزيب په يوه ځانگړې مرکه كښې داسې ووييل:

" د مجلس احرار باقاعده بنسټ په كال ۱۹۲۹ء كښې د راوي د سيند په غاړه كښېځودے شو - هم په دغه دوي د نهرو رپورټ يا د هندوستان د نيمچه ازادۍ منصوبه په علامتي توگه د راوي سيند ته وغورزوله - د احرار دا غوښتنه وه چې هندوستان به ټول په ټوله ازادېږي، مونږ پوره خپلواكي غواړو، د دوي د كال ۱۹۴۹ء پورې د هندوستان په ازادۍ كښې ښه مهم رول ترسره كړو" ¹⁶

كله چې ما د مولانا خانزيب نه د احرار تنظيم د منشور او د هندوستان د وېش نه وروسته د دوي د كار او راتلونكي په اړه اوپوښتل نو د هغوي جواب داسې وو -

" د احرار منشور د هندوستان پوره په پوره ازادي او د معاشي مساواتو نعره وه - دوي يوه سامراج دښمنه ډله وه او مذهبي انقلابي ذهنونه پكښې را يو شوي وو خو ترڅنگ يې د كار ډول د عدم تشدد په فلسفه ولاړ وو - ترڅو چې د وېش نه وروسته د دوي تاريخ دے نو د كال ۱۹۴۹ء نه پس احرار په خپل ځان يې مذهبې تنظيم پاتې شو خو سياسي هلې ځلې يې پرېځودې - دوي د تحفظ ختم نبوت لپاره خپلو منډو تړو ته دوام وركړو او د مجلس احرار او مجلس عالمي تحفظ نبوت د تنظيمونو په ذريعه د ختم نبوت او اسلامي نظام د نفاذ د پاره كار كوي" ¹⁷

په "نوي چپې" ناول كښې په احرار تنظيم باندې د يو كردار اكبرخان په ژبه، په دې ټكو كښې نيوكړه شوې ده چې دوي د متحده هندوستان او د پوره ازادۍ خبره كوي يعنې د كانگرس د نظر پلوي دے، نو دا هم لكه چې د كانگرس بل مخ دے -

سليم: "خبر احرار واخله"

اكبرخان: "هغه هم درست نه وائي - احرار د كانگرس د تصوير دويم اړخ دے" ¹⁸

حوالې:

- 1 - عبدالغفار خان (باچا خان)، زما ژوند او جدوجهد، دانش خپرونډويه ټولنه، كال ۲۰۱۳ء (دويم چاپ)، مخ ۱۶۹، ۱۷۰
- 2 - عبدالولي خان، خان، باچا خان او خدائي خدمتگاري، عامر پرنټنگ پريس پېښور، كال ۲۰۲۰ء (دويم چاپ)، مخ ۶۰
- 3 - عبدالولي خان، خان، باچا خان او خدائي خدمتگاري، عامر پرنټنگ پريس پېښور، كال ۲۰۲۰ء (دويم چاپ)، مخ ۷۵
- 4 - عبدالغفار خان (باچا خان)، زما ژوند او جدوجهد، دانش خپرونډويه ټولنه، كال ۲۰۱۳ء (دويم چاپ)، مخ ۳۵۶
- 5 - عبدالغفار خان (باچا خان)، زما ژوند او جدوجهد، دانش خپرونډويه ټولنه، كال ۲۰۱۳ء (دويم چاپ)، مخ ۳۵۶، ۳۵۷
- 6 - عبدالغفار خان (باچا خان)، زما ژوند او جدوجهد، دانش خپرونډويه ټولنه، كال ۲۰۱۳ء (دويم چاپ)، مخ ۳۵۸
7. <https://en.m.wikipedia.org>
8. Avatans Kumar, Khaksar movement and Muslim Mobilization, Time of India, April 27, 2023
- 9 - عبدالولي خان، خان، باچا خان او خدائي خدمتگاري، عامر پرنټنگ پريس پېښور، كال ۲۰۲۰ء (دويم چاپ)، مخ ۲۰۲
10. Prof. K. Ali, INDO-PAKISTAN, Bukhari Printing Press, Lahore, year 2006 (Revised Edition) , _page 531
11. Prof. K. Ali, INDO-PAKISTAN, Bukhari Printing Press, Lahore, year 2006 (Revised Edition) , _page 530
12. J. Hussain, A HISTORY OF THE PEOPLE OF PAKISTAN Towards Independence, Ameena Saiyed, Oxford University Press, Karachi, 1999 (Students Edition), page 374
13. Prof. K. Ali, INDO-PAKISTAN, Bukhari Printing Press, Lahore, year 2006 (Revised Edition) , _page 533
14. Khalid bin Sayeed PAKISTAN The Formative Phase 1857-1948, Oxford University Press (Second Edition), Page 176
- 15 - Prof. K. Ali, INDO-PAKISTAN, Bukhari Printing Press, Lahore, year 2006 (Revised Edition) , _page 534
- 16 - مولانا خانزيب، مخ په مخ مرکه، ځائے سول کالونی خار باجور، نېټه ۱۲ فروي ۲۰۲۴ء، یولس بجې سحر
- 17 - مولانا خانزيب، مخ په مخ مرکه، ځائے سول کالونی خار باجور، نېټه ۱۲ فروي ۲۰۲۴ء، یولس بجې سحر
- 18 - امير حمزه خان شينواري ، نوې چپې ، نصرت پرنټنگ پريس لاهور، كال ۱۹۹۳ء (دويم چاپ)، مخ ۶۴، ۶۵